

Es queden a les portes del premi més gros

derrotaUn gol de Lucas Viale a la sortida d'un córner deixa el Llagostera fora de la Copa del Rei i el priva d'enfrontar-se a un dels grans de Primera
partitEls d'Oriol Alsina tenen ocasions per empatar però topen amb Craviotto

LLAGOSTERA | MARC BRUGUÉS

"Diumenge guanyarem el Terol. N'estic convençut". Així va concloure Oriol Alsina la seva conferència de premsa. El tècnic llagosterenc va assumir la derrota davant un Hospitalet tot reconeixent que "tots dos" havien fet mèrits per "haver passat". El somni de jugar contra el Reial Madrid que havia fet públic just després de pujar a Cerceda es va esvaïr amb el gol de Lucas Viale al límit de la mitja part. "Han tingut l'encert de ficar-la a dins i han guanyat", deia Alsina, que reconeixia que no podia retreure res als seus homes. "Els he felicitat perquè s'han buidat i s'han sacrificat fins al darrer segon", subratllava. El Llagostera va repetir el guió de molts partits cada jornada, amb bon joc i moltes ocasions però "ens ha passat el de sempre", lamentava. La pell la van vendre molt cara però finalment el somni de la Copa es va esfumar. "Ja ha estat un premi arribar fins aquí. Hauria estat encara més gran però no hem tingut sort", deia Alsina, que recordava les bones intervencions de Craviotto als darrers minuts.

El cop durarà uns dies, pocs per a Alsina que, amb la seva declaració d'intencions té molt clar que la dinàmica negativa en què està immers l'equip canviarà ?diumenge mateix. "La Copa s'ha acabat i l'equip cada dia està millor. Començarem a guanyar partits. Tinc molta confiança en els meus jugadors i ens ho mereixem". I és que el tècnic té l'esperança que clos el capítol de la Copa del Rei, l'equip passi pàgina i comenci a aixecar el vol a la Lliga, on és cuer amb tres punts.

Jordi Vinyals

Per la seva banda, el tècnic barceloní Jordi Vinyals es mostrava refet per la victòria del seu equip i la classificació per a la següent ronda a la Copa. "M'estimo més el Barça", deia en to de broma el tècnic que veu la classificació com un premi per "gaudir". Vinyals va explicar que el partit havia estat "molt igualat", amb dos equips que tenien "al cap" el mateix objectiu. L'exjugador del Figueres va recordar que el Municipal de Llagostera és un camp molt complicat per les dimensions i el perill de les segones jugades. "Hem tingut ocasions per sentenciar abans i en un camp així, si no ho fas, sempre corres el risc que t'empatin", assenyalava.

Hauria estat molt bonic. Estava tot a punt perquè el Llagostera escrigués una altra pàgina en el llibre d'or de la seva història però es va quedar a mig camí. Un cop de cap de Lucas Viale a la sortida d'un córner va despertar el conjunt d'Oriol Alsina del somni de la Copa del Rei. Ni Barça ni Madrid ni Athletic de Bilbao, ni tampoc Sevilla, Atlètic de Madrid o Vila-real. El Llagostera no serà al bombo de demà a la seu de la Federació Espanyola de Futbol i diu adéu a l'objectiu manifest d'aquest començament de temporada. Ho havia dit el mateix Oriol Alsina que la Copa era la prioritat perquè es tractava d'un tren que tan sols passa una vegada a la vida. El tren va passar sí i el Llagostera ja havia fet la reserva per pujar-hi però a l'hora de la veritat no es va aturar al Municipal. Les cares de decepció al final del partit ho deien tot. Els jugadors del Llagostera eren conscients que acaben de perdre una oportunitat única a la seva vida de jugar contra un dels grans de la Primera Divisió. Eliminats de la Copa, la crua realitat diu que el Llagostera és el cuer de Segona B sense cap victòria i que diumenge torna a

haver-hi partit al Municipal. El rival? El Terol. Toca tocar de peus a terra i passar pàgina. No va poder ser. El Municipal es va vestir autènticament de gala per a l'ocasió. S'havia dit del dret i del revés que el d'ahir era el partit més important de la història del club, per tot el que podia comportar. I ningú va fallar. L'afició es va bolcar i va desbordar la capacitat d'un Municipal que vessava amb més de 1.300 persones. La intensitat a la graderia es va traslladar al terreny de joc ben aviat amb les primeres ocasions per ambdós costats. Ben cert és que Tarradellas podria haver avançat els gironins només començar però també que Wilfred i Boadas van haver d'aplicar-se de valent per evitar dos gols clars d'Haro i Cirio. Tanmateix, l'ocasió més clara de gol la va tenir Uri, amb una rematada a la base del pal de Craviotto (m.17). Un parell de xuts enverinats de Pi des de la llarga distància van completar la nòmina d'intents locals. Per part visitant, molt d'ofici i d'especulació fins que, al límit del descans, el central Lucas Viale va obrir el marcador amb un cop de cap a la sortida d'un córner. L'afició del Municipal de Llagotera quedava glaçada.

Hi havia temps per a intentar l'heroica de capgirar el marcador. Els d'Alsina no van abaixar els braços i va seguir empenyent amb tot a la recerca d'un empat que conduís a la pròrroga. Tarradellas i Virgili van fregar el gol per a un Llagotera bolcat en atac. Tanmateix, la insistència gironina va topar amb un muralla insuperable: Craviotto. No hi va haver manera humana i l'únic premi que es van endur els jugadors gironins van ser la sonora ovació per part de la seva afició.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2011/10/13/queden-portes-premi-gros/521994.html?utm_source=rss